

Devarim 5. Moos. 1: 1 - 3: 22

Tämä viikon Toora alkaa siitä, että Mooses aloitti juutalaisten historiankertomuksen alusta asti. Hän aloitti siitä mitä vakoilijoitten kanssa tapahtui. Hän nimenomaan kertoi niistä asioista, jotka vaikuttivat Israelin kansalle 38 vuoden erämaavaelluksen.

Me voimme löytää kolme erilaisuutta siinä, miten Mooses kertoo näistä tapahtumista, ja miten niistä on kirjoitettu 4. Mooseksen kirjassa.

4. Moos. 13. kertoo, että itse Kaikkivaltias Jumala lähetti vakoilijat Pyhään Maahan. Mutta 5. Mooseksen kirjassa Mooses korosti koko kansan syyllisyyttä siihen, että kansa ei päässyt Pyhään Maahan. 5. Mooseksen kirjassa Mooses kertoo, kuinka hän väitteli koko kansan kanssa, mutta 4. Mooseksen kirjassa me näemme, että Joosua ja Kaaleb olivat niitä henkilöitä, jotka riitelivät kansan kanssa.

Jos me haluamme vastaukset siihen, miksi me näissä asioissa näemme erilaisuutta 5. ja 4. Mooseksen kirjan välillä, meidän pitää löytää, minkä takia nämä erilaisuudet syntyivät.

4. Mooseksen kirja kertoo meille historiallisen tapahtuman. Me luemme sieltä historiallista syytä sille, miksi Israelin kansa ei päässyt Pyhään Maahan. 4. Mooseksen kirja kertoo meille menneisyydestä.

Mutta jos me tutkimme 5. Mooseksen kirjan tämän viikon Tooran aihetta, me näemme että Mooses antoi lupaukset tuleville päiville. Me näemme, että vakoilijat ja koko kansa, jotka itkivät vakoilijoitten palattua takaisin, olivat 5. Mooseksen kirjan aikoina jo kuolleet. Sen takia Mooses ei halunnut keskustella vakoilijoitten tekemästä virheestä. Eikä hän halunnut keskustella myöskään kansan virheistä.

Mooseksen tarkoitus oli osoittaa kansalle virhe, mikä voi tapahtua seuraavalle sukupolvelle, ja varoittaa heitä. Mooseksen lupaus eli testamentti keskittyi tulevaisuuteen. Hänen sanomansa koskee meitä ja opettaa meitä jokaista, miten meidän pitää elää. Meidän sukupolvellemme menneisyyden henkilöt ja heidän virheensä eivät ehkä ole niin tärkeitä, vaan meille on tärkeää keskittyä omiin virheisiimme, tutkia niitä, ja välttää niiden tekemistä seuraavina päivinä ja tulevaisuudessa. Ja sen takia Mooses puhuu niistä virheellisistä päätöksistä, mikä koskee myös meitä jokaista ja tapahtuu tulevaisuudessa.

Tässä viikon Toorassa on vielä yksi mielenkiintoinen opetus meille. (5. Moos. 1: 41)
Hetki sen jälkeen kun Jumalan rangaistustuomio lausuttiin, koko kansa puhui, että me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Ja kansa oli valmis lähtemään ja taistelemaan Herran puolesta. Jakeessa 42 Herra vastasi heille, että älkää nousko sinne älkääkään antautuko taisteluun, sillä minä en ole teidän keskellänne.

Israelin kansa ei kuullut Jumalan neuvoa. Ja seuraavaksi Toora puhuu meille, että jokainen Israelin kansasta otti oman taisteluaseensa. Koko kansa lähti taisteluun. Ja hävisi taistelun. Ja jae 44 puhuu, että amorilaiset jotka asuivat siinä vuoristossa, lähtivät heitä vastaan ja ajoivat heitä takaa kuin mehiläiset.

Toora puhuu meille, että israelilaiset olivat laaksossa, ja viholliset olivat vuorten päällä. Ja tämä tilanne puhuu meille, että vihollisella oli etuoikeuksia. Sotilaallisesti ei ole järkevää lähteä taistelemaan vuorelle.

Minkälaisen opetuksen Israelin kansa sai tästä taistelutilanteesta? Tuomarien kirjassa, Tuom. 3: 31 on kirjoitettu, että Samgarin sotilaat lähtivät taisteluun ja heidän aseensa olivat vain maataloustyökaluja. Ja Tuomarien kirjassa puhutaan myös Simsonista, jonka ase oli eläimen luuranko.

Toorassa, 1. Sam. 13: 22, Saulin sotilasjoukosta sanotaan, että heillä ei ollut edes miekkaa tai keihästä kädessä. Myös Daavid aloitti taistelun Goljatia vastaan ilman aseita. Ja siitä huolimatta nämä kaikki ihmiset saivat voiton. Sillä he muistivat myös sen hyvin tärkeän asian, että kun me lähdemme taisteluun, Jumalan pitää olla meidän keskellämme. He muistivat myös toisen tärkeän asian: taistelu pitää aina käydä vuorten päällä.

Tuomarien kirjassa kolmannessa luvussa on myöskin Ehud- niminen henkilö. Ja Tuomarien kirjassa on myös Deboran tarina. Ja kertomus Gideonista.

Muut kansat israelilaisten ympärillä ajattelivat, että Israelin Jumala on vuorten Jumala. Ja syntyi sellainen ajatus, että tasaisessa, alhaalla olevassa paikassa Jumala ei voi auttaa sotilaallisessa taistelussa. 1. Kuningasten kirjassa kerrotaan henkilöstä, joka aloitti sodan Israelia vastaan. Ja hänelle kerrottiin suuri salaisuus, että Israelin Jumala on vuorijumala. 20: 23: " Taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, silloin me varmasti saamme heistä voiton. "

Tämä väärä johtopäätös toi heille häviön taistelussa. Jumalan mies kertoi israelilaiselle kuninkaalle, että koko Syyrian sotajoukko häviää ja alistuu Israelin kuninkaan alle. 20: 28: " Sen tähden, että aramilaiset ovat sanoneet: ' Herra on

vuorijumala eikä laaksojumala ', annan minä koko tämän suuren lauman sinun käsiisi, tullaksenne tietämään, että minä olen Herra. "

Jos me nyt katsomme taakse ja haluamme ymmärtää, minkä takia Israelin kansa hävisi sodan, kun vakoilijat olivat tulleet ja ilmoittaneet uutisensa? Israelin kansa hävisi sen tähden koska he eivät olleet kuuliaisia Jumalalle, joka ilmoitti heille, että älkää aloittako sota, minä en ole teidän keskellänne.